

[Evan Jensen.]

havn er der ca. 3.800 indbyggere pr. præst og i Københavns omegn over 5.000.

En anden kendsgerning, vi i denne sammenhæng må tage i betragtning, er mangelen på præster. For øjeblikket oplyses det, at vi har en 1.700-1.800, men at tallet om 10 år vil være faldet måske ned omkring ca. 1.600. Omkring 1980 skal der bruges betydelig flere præster, end tilfældet er i dag, det siges omkring 2.500. Til den tid vil mangelen på præster være meget følelig.

I denne som i så mange andre sammenhænge er det jo rigtigt, at man ser på helheden, at man tilstræber en rimelig arbejdsfordeling imellem landets præster, og at man får den bedst mulige betjening af menighederne med det antal præster, der nu engang er til rådighed. At vi har præstemangel, kan vi jo se deraf, at embeder må oplås flere gange.

Nu foreligger der så fra kirkeministeren et forslag, der går ud på at imødegå den udvikling, som jeg her har været inde på, gennem bestemmelse om, at opslag af et præsteembede kan udsættes, hvis særlige grunde taler derfor. Det er klart, at præstemangelen kan afhjælpes noget, hvis embeder ikke bliver besat og man i stedet sætter nabopræsten til at betjene menigheden. Må jeg i den forbindelse spørge ministeren: hvad nu, hvis nabopræsten ikke vil? Kan man sige til ham, at han skal?

Hvad angår spørgsmålet om omlægning af pastorater, som forslaget jo dybest set også går ind på, og som ministeriet i samarbejde med kirkelige instanser søger at gennemføre, vil jeg gerne sige, at det bør være særlige omstændigheder som f. eks. folketallet, der begrunder sådanne indgreb. Det er meget væsentligt, at der forhandles med menighedsrådene om enhver ændring af pastoratets størrelse, ligesom det efter min opfattelse er rimeligt, at menighedsrådene bliver hørt, inden det besluttes at undlade opslag af et embede.

Ministeren siger, at man ikke tænker sig at gå så rigoristisk til værks med sogne-sammenlægninger, som man gør det på det kommunale område med henblik på kommunesammenlægninger. Venstre er enig i dette synspunkt. Det er ikke en helheds-løsning af det problem, vi har her, som vi behandler i dag, men det er en imødegåelse

af den udvikling, vi er inde i, som ministeren har stillet forslag om. Jeg vil gerne anbefale, at man følger en lempelig praksis og som sagt i forståelse med de stedlige menighedsråd, ligesom jeg vil understrege, at omlægninger normalt kun bør finde sted i forbindelse med ledighed i embedet.

Præsterne har oftest haft en folkelig og kulturel betydning for det område, de har betjent. Flere landdistrikter oplever i disse år — som en ordfører tidligere har været inde på — at miste deres skole og dermed også lærer, og mange må vel i de kommende år indstille sig på også at skulle have en betydelig afstand til deres præst. Det føles mange steder som et stort tab. Men også kirkens struktur må tilpasses udviklingen. Sognegrænseændringer kan blive aktuelle, og embeders besættelse skal kunne udskydes; men vigtigst er jo dog, at kirkerne opretholdes som steder, hvor der prædikes, og hvor kirkelige handlinger foregår.

Venstre kan anbefale forslaget.

Samuelson: Det radikale venstre kan anbefale det foreliggende lovforslag. Det er jo helt givet, at en omlægning af den pastorale inddeling er stærkt tiltrængt, specielt når der i slet ikke så få sogne er under 500 indbyggere og man samtidig ved, at de store bysogne har meget svært ved at få den tilstrækkelige gejstlige betjening.

Det er sikkert fornuftigt, som kirkeministeren siger i sin fremsættelsestale, ikke at gå for rigoristisk til værks. Gennem adgangen til at lade visse embeder stå midlertidigt vakante åbner der sig jo en mulighed for, at befolkningen i de små sogne efterhånden vil komme til at forstå, at de godt kan blive betjent af præster fra nabosognene. Der er imidlertid på landet en dyb tradition med hensyn til sognegrænserne, og denne tradition er jo ikke altid proportional med den kirkelige interesse.

Dette lovforslag kan blive et skridt på vejen til en mere åben indstilling hos befolkningen over for en sammenlægning af de små sogne, og jeg skal derfor anbefale dette forslag til velvillig behandling.

Morten Lange: Dette er jo et ægte kirkeligt forslag. Selve forslaget til lov er overordentlig kryptisk. Hvis man blot læser forslaget, bliver man ikke meget klogere,